

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-225/15

**Trestní řízení
proti
Domenicovi Politanòvi**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Reggio Calabria)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Hazardní hry — Omezení — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita — Veřejné zakázky — Podmínky účasti v zadávacím řízení a posouzení hospodářských a finančních předpokladů — Vyloučení uchazeče z důvodu nepředložení osvědčení o hospodářských a finančních předpokladech vystavená dvěma bankovními institucemi — Směrnice 2004/18/ES — Článek 47 — Použitelnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. září 2016

1. *Předběžné otázky — Přípustnost — Nutnost poskytnout Soudnímu dvoru dostatečně přesné údaje ohledně skutkového a právního rámce*

(Článek 267 SFEU; jednací řád Soudního dvora, článek 94)

2. *Sbližování právních předpisů — Postupy při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Směrnice 2004/18 — Oblast působnosti — Koncese na veřejné služby — Vyloučení — Kritéria rozlišení mezi veřejnou zakázkou na služby a koncesí na služby*

[Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18, čl. 1 odst. 2 písm. a) a b), články 17 a 47]

3. *Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Omezení — Hazardní hry — Vnitrostátní právní úprava podmiňující účast na řízení o udělení koncesí na přijímání sázek předložením bankovních potvrzení prokazujících hospodářské a finanční předpoklady hospodářského subjektu — Nepřípustnost — Odůvodnění — Naléhavé důvody obecného zájmu — Cíl boje proti trestné činnosti — Povinnost splnit podmínku proporcionality — Posouzení vnitrostátním soudem*

(Článek 49 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 22–24)

2. Směrnice 2004/18 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a zejména její článek 47, musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, kterou se řídí udělování koncesí v oblasti hazardních her, nespadá do jejich působnosti.

Směrnice 2004/18 se totiž týká postupů při zadávání veřejných zakázek, a nikoli postupů, jejichž předmětem jsou koncese na služby, jelikož tyto postupy vylučuje z oblasti její působnosti její článek 17. Pokud jde v tomto ohledu o rozlišení mezi veřejnou zakázkou na služby a koncesí na služby, platí, že ačkoliv je způsob odměny jedním z určujících prvků pro kvalifikaci koncese na služby, taková kvalifikace zahrnuje to, že koncesionář přebírá riziko spojené s poskytováním dotčených služeb a neexistence převodu rizika spojeného s poskytováním služeb na poskytovatele služby znamená, že předmětná operace je veřejnou zakázkou na služby, a nikoli koncesí na služby. Když tedy poskytovatelé služeb nepobírají od veřejného zadavatele odměnu a nesou plné riziko spojené s výkonem činnosti sběru a přijímání sázek, nelze takovou koncesi kvalifikovat jako veřejnou zakázku na služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2004/18.

(viz body 29, 31–34, výrok 1)

3. Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátnímu ustanovení, které ukládá hospodářským subjektům, jež se chtějí zúčastnit zadávacího řízení na udělení koncesí v oblasti her a sázek, povinnost prokázat své hospodářské a finanční předpoklady předložením potvrzení vystavených alespoň dvěma bankovními institucemi, aniž umožňuje tyto předpoklady prokázat i jinak, jelikož takové ustanovení může splňovat podmínky proporcionality, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

Členské státy mohou totiž volně stanovit cíle své politiky v oblasti hazardních her a případně přesně vymezit požadovanou úroveň ochrany stran ochrany spotřebitelů a společenského pořádku. Omezení, která členské státy stanoví, však musí splňovat podmínky, pokud jde zejména o jejich odůvodnění naléhavými důvody obecného zájmu a jejich přiměřenost. Pokud jde o vnitrostátní ustanovení, které je v tomto ohledu odůvodněno v rámci cíle boje proti trestné činnosti spojené s hazardními hrami zájmem, aby byla zajištěna kontinuita legální činnosti přijímání sázek, a tím zastaven rozvoj paralelní nelegální činnosti, a zájmem chránit spotřebitele, takový cíl může být naléhavým důvodem obecného zájmu, který je s to odůvodnit omezení základních svobod.

Pokud jde o otázku, zda je uvedené omezení vhodné k zaručení uskutečnění sledovaného cíle, povinnost předložit bankovní potvrzení od dvou bankovních institucí je zjevně svou povahou schopna zajistit, že hospodářský subjekt disponuje určitými hospodářskými a finančními předpoklady, které mu umožní dostát povinností, ke kterým by se mohl zavázat ve vztahu k výhercům. S ohledem na zvláštní povahu hospodářských činností odvětví hazardních her, požadavek, aby uchazeči založení před méně než dvěma roky, jejichž celkové příjmy spojené s činností provozovatele her byly nižší než dva miliony eur během posledních dvou období, předložili příslušná potvrzení vystavená alespoň dvěma bankovními institucemi, nejde patrně nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle.

(viz body 40, 42, 43, 45, 46, 48, 50, výrok 2)